

Ἀδελφοί μου,

"Ἐτάωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Σήμερα θὰ προσπαθήσετε μὲ τὴν σκέψιν νὰ συλλάβετε τὸ τί εἶναι Χῶρος, ἂν εἶναι δυνατόν φυσικά, ἀλλὰ, ἐν τινι μέτρῳ θὰ μπορέσετε.

Τί ἔχει ἀνακαλύψει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐπιστήμη μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς διὰ τὸν Χῶρον;

Χῶρος δέν εἶναι κάτι νοητὸν ἂν δέν γίνει μία σύγκρισις, κίνησις μέσα σὲ ἄτις ὀνομαζόμεν Χῶρον. Γιὰ νὰ γίνει ἀντιληπτὴ ἡ ἔννοια τοῦ Χῶρου τοῦ διαστήματος θὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν τὰ Οὐράνια παχυλὰ ὑλικὰ σώματα, ἕνα Γαλαξία, πολλοὺς Γαλαξίες μέσα σ' ἕνα Γαλαξία, χιλιᾶδες Ἡλιακὰ συστήματα, ἕνα Ἡλιακὸ σύστημα καὶ τὸ ὅτι λαμβάνει χώραν μέσα σ' ἕνα Γαλαξιακὸ ἢ Ἡλιακὸ σύστημα, ὥστε τὴν κίνησιν.

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι, κοιτάζοντας τὸν ἑναστρὸν Οὐρανόν, — πόσον μέρος τοῦ Χῶρου μπορεῖ νὰ ὄσῃ ὁ παχυλὸς ὑλικὸς ὀφθαλμὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔστω καὶ μὲ τὸ πῶς δυνατόν τηλεσκόπιον, ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ἔτη φωτός; Τί εἶναι ἔτη φωτός; Μετροῦμεν τὴν ἔννοιαν τοῦ Χῶρου μὲ τὴν κίνησιν τοῦ φωτός, καὶ ἂν ἔχωμεν τὸν Χῶρον χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὸ φῶς νὰ ἐκπηγάζῃ ἀπὸ κάποιαν πηγὴν, νὰ ταξιδεύῃ μέσα σ' αὐτόν τὸν Χῶρον, τὴν κίνησιν, πῶς μπορεῖ νὰ γίνει ἀντιληπτὴ ἡ ἔννοια τοῦ Χῶρου;

Πάρνουμεν τὸν Πλανήτην, τὸν νομιζόμεν πῶς εἶναι μεγάλος, πολὺ μεγάλος, καὶ ὅμως ἐν συγκρίσει μὲ ἄλλα Οὐράνια σώματα τοῦ Ἡλιακοῦ συστήματος εἶναι ὅσον ἕνας κόκκος σκόνης μπροστὴ σὲ μίαν πολυκατοικίαν. Ἐν συγκρίσει μὲ τὸν Ἥλιον, καὶ γνωρίζουμεν ὅτι ἔχωμεν Ἥλιους μέσα στὸν Γαλαξίαν χιλιᾶδες φορές πῶς μεγάλους ἀπὸ τὸν Ἥλιον τοῦ Ἡλιακοῦ συστήματος, καὶ ἄλλα συστήματα Οὐρανίων σωμάτων ποὺ περιστρέφονται γύρω ἀπ' αὐτόν τὸν Ἥλιον. Καὶ μέσα στὸν Γαλαξίαν ποὺ γνωρίζουμεν ὑπάρχουν χιλιᾶδες εἰς χίλια Ἡλιακὰ συστήματα.

Καὶ τί εἶναι μέσα στὸ διάστημα, στὸν Χῶρον, ὁ Γαλαξίας μέσα στὸν ὅσιος; εἶναι καὶ ὑπάρχει τὸ Ἡλιακὸν σύστημα ἀπὸ ἕνα ἀπλὸ γροσάκι στὸν Χῶρον; Καὶ ὅσον τέτοια ὑπάρχουν χιλιᾶδες μέσα εἰς τὸν Χῶρον. Καὶ πάλιν προσδιορίζομεν Χῶρον. Πῶς τελειώνει αὐτός ὁ Χῶρος; Τελειώνει; Ὑπάρχει τέλος εἰς τὸν Χῶρον; Μπορεῖ νὰ συλλάβῃ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν μυαλὸ τοῦ Ἀνθρώπου κάτι πέραν τοῦ τοποχρονικοῦ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὅμως ὁ Ἀνθρώπος ὅσον Ψυχὴ Ἀυτοεκίγνωσις πέραν τῶν γνώσεων μπορεῖ νὰ συλλάβῃ, καὶ, μέρος ἄλλων ἐκνοητικῶν νὰ γνωρίσῃ τὸν Χῶρον Κατάστασιν. Ἴσως νὰ εἶναι ἡ πρώτη φορὰ τῶρα ποὺ πλησιάζετε αὐτὴν τὴν ἔννοιαν.

Ἐχομεν τὸν Χῶρον τοποχρονικὴν ἔννοιαν ποὺ γίνεται ἀντιληπτὴ μὲ τὴν κίνησιν παχυλῶν ὑλικῶν ἀντικειμένων καὶ τοῦ φωτός καὶ τὸ φαινόμενον ποὺ ὀνομαζόμεν κίνησιν, τῶν παχυλῶν αὐτῶν ὑλικῶν ἀντικειμένων Οὐρανίων σωμάτων.

Ὅμως, τί εἶναι Χῶρος Κατάστασις; Νὰ εἰσοδύσωμεν σ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν. Ὅτι ὑπάρχει καὶ εἶναι μέσα σ' ἕνα μικρὸ Χῶρον, εἶναι καὶ ὑπάρχει ὡς κατάστασις παντοῦ. Χῶρον, ἔχομεν μέσα σ' ἕνα ἄτομο, καὶ ὅσες λέγω ὅτι ἕνα ἄτομο ὕλης εἰς τίποτε δέν διαφέρεται ἀπὸ ἕνα Ἡλιακὸ σύστημα.

Ἐχω τῶρα τὸν Χῶρον ὅσον ἀντιληπτὴν ἔννοιαν ποὺ μοῦ δοῖται ἡ κίνησις, παχυλῶν ὑλικῶν ἀντικειμένων, εἴτε αὐτὰ εἶναι ἕνας πυρὴν, πρωτόνια, ἠλεκτρόνια, οὐδέτερονια ἢ ἕνας Ἥλιος, Πλανῆται, δορυφόροι κλπ. Ὅτι ὑπάρχει ὅσον Νόμος κατάστασις μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἄτομο, ὑπάρχει μέσα εἰς τὸ Ἡλιακὸ σύστημα. Ὁ Νόμος τῆς σχετικότητος, κινήσεως, κραδασμῶν, δονήσεων θὰ λέγαμε; Ἀλλὰ καὶ πάλιν διὰ αὐτὰ δέν εἶναι μία κάποια μορφή κινήσεως; Καὶ ὅτι ὑπάρχει μέσα στὸ ἄτομο στὸ Ἡλιακὸ σύστημα, ὑπάρχει μέσα σ' ἕνα Γαλαξίαν. Ὑπάρχει σ' ἕνα Χῶρον ποὺ οἱ Γαλαξίαι γεννῶνται καὶ διαλύονται, περιστρέφονται γύρω ἀπὸ ἕνα κεντρὸν πάλιν κέντρον μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ περιστρέφονται Οὐράνια σώματα ὅσον Πλανῆται γύρω ἀπὸ ἕνα Ἥλιον. Καὶ ἐκεῖ ὁ ἴδιος Νόμος.

Γνωρίζοντας τὸ ἐλάχιστον θὰ γνωρίσωμεν τὸ μέγιστον, ὅσον φαινόμενον.

Καὶ εἶχαμεν περὶ σ' ἕνα μάθημα ὅτι, μέσα σ' ὅσους κόσμους γύρω μας ὑπάρχει τὸ ἀντιληπτὸν ποὺ εἶναι πάντοτε ἡ ἔκφρασις μιᾶς πραγματικότητος πολὺ διαφορετικῆς ἀπὸ τὸ φαινόμενον ποὺ μᾶς δοῖται τὸ ἀντιληπτὸν. Αὐτός εἶναι ἕνας Νόμος ἀσάλευτος. Αἶ δρχ-

σμεν από το αντίληπτόν γιά τ' εἰσ-ρήσωμεν μέσα στήν πραγματικότητα.

Προχωροῦμεν. Ἐχομεν τόν Ἰπρον ἔννοϊαν πού μᾶς δίδει κίνησις παχυλῶν ὑλικῶν ἀντικειμένων ἢ οὐρανίων σωμάτων. Ἐν σ' αὐτόν τόν Χῶρον πού ὑπάρχουν Γαλαξίαι, Ἥλια καί συστήματα καί πολλά ἄλλα, εἰ. ὑπῆρχαν αὐτά καί ὑπάρχει Χῶρος πέραν τῶν φαινομένων τῆς ἔννοϊαν θά σᾶς εἶδεν ὁ Ἰπρος, σάν Χῶρος Διάστημα;

Κίνησις: Ἡ Κίνησις εἶναι ἐντιληπτή ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τό κινούμενον. Ὅμως μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε τήν κίνηση χωρίς νά ὑπάρχη κάτι τό κινούμενον; Καί ὅμως αὐτή εἶναι ἡ πραγματικότης, διότι προηγεῖται ἡ κίνησις, δόνησις, κραδασμός τῆς Δημιουργίας διότι αὐτό εἶναι πού δημιουργεῖ τήν παχυλὴν ὕλην ἢ ὅποια μετὰ ὑπακοῦει εἰς αὐτοῦ τοῦς Νόμους τῆς κινήσεως. Καί κίνησις μέσα εἰς τό διάστημα δέν εἶναι τυφλή δύναμις.

Δύναμις: Εἶναι νοητή δόνησις ἄνευ κινήσεως; Εἶναι νοητή ἐνέργεια ἄνευ δόνησεως, κινήσεως, κραδασμοῦ; Ἐπεξηγεῖτε. Καί τί εἶναι αὐτό πού μέσα εἰς τόν Χῶρον μᾶς δίδει τήν ἐνέργειαν; Ἡ κίνησις προηγήθη τῆς ἐνεργείας, ἢ ἡ κίνησις—εἶναι ἀποτελεσμα τῆς ἐνεργείας;

Γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τώρα ἐπὶ τήν μελέτην του ὅτι ἡ παχυλὴ ὕλη δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐνέργεια ἢ ὅποια ἔχει υποτίθῃ σέ ὀρισμένους Νόμους μέσα εἰς τόν Χῶρον.

Τί εἶναι αὐτό πού τώρα ἔχει ἐγκλωβίση τήν ἐνέργειαν σ' ἓνα μέρος τοῦ Χῶρου διὰ νά γίνῃ ὕλη, παχυλὴ ὕλη; Διότι. σᾶς λέγω, ὕλη καί ἐνέργεια εἶναι τό ἴδιο. Ἄν ἀποδεσμεύσωμεν τήν ἐνέργειαν ἀπὸ ἓνα ὑλικόν ἄτομο θά ἐξαφανισθῇ σάν ἄτομο ὑλικό καί ἡ ἐνέργεια θά μετατραπῇ σέ, τί; κίνησιν, κοσμικὴς δακτύλιος; τί εἶναι οἱ κοσμικὲς δακτύλιος; Καί σήμερα ἡ ἐπιστήμη λέγει ὅτι, εἶναι παντοῦ, δέν μπορεῖ νά προσδιορίση ἀπὸ ποῦ ἔρχονται, οὔτε τήν ἔντασίν των οὔτε πού χάνονται. Εἶναι ἀπὸ παντοῦ καί πουθενά. Ἀπὸ συγκεκριμένο σημεῖον; Μπορεῖ τυχαῖα μερικὲς δακτινοβολίες νά προέρχονται ἀπὸ ὀρισμένα μέρη τοῦ Διαστήματος, καί ἐκεῖ δόγμα πού δέν εἶναι ὁρατὰ παχυλά ὑλικά οὐράνια σώματα. Καί αὐτό μπορεῖ νά γίνῃ. Ὅμως, τί εἶναι ἡ ἐνέργεια μέσα εἰς τόν Χῶρον προτοῦ δόγμα μετατραπῇ σέ παχυλὴν ὕλην;

Ἄν ἀντιληφθῆτε αὐτό σὲ ἐλάχιστον γνωρίζετε τόν ἴδιον Νόμον εἰς τό μέγιστον.

Μποροῦμεν νά ἀντιληφθοῦμεν τόν Χῶρον, τό διάστημα μόνον ὅταν ἐντός τοῦ Διαστήματος καί τοῦ Χῶρου αὐτοῦ ἔχομεν τὰ φαινόμενα τῆς κινήσεως καί τό φαινόμενον τῆς παχυλῆς ὕλης, τὰ τοποχρονικά φαινόμενα. Νέος παράγων τώρα ὁ Χρόνος, διότι τὰ φαινόμενα μᾶς δίδουν μίαν διαδοχὴν ἐντυπώσεων καί ἐξέλιξιν. Καί βλέπω τώρα μίαν ἄλλην κατάσταση τόν Χρόνον. Τό ἴδιον ἴν δέν ἔχω φαινόμεναγ πού εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ Χρόνου;

Ἄς υποθέσωμεν τώρα εὐρισκόμεθα σ' ἓνα μέρος τοῦ Ἄπειρου. Τώρα, τί εἶναι τό Ἄπειρον, καί τί εἶναι ὁ Χῶρος μέσα εἰς τό Ἄπειρον;

Χῶρος εἶναι ἔννοια. Τό Ἄπειρον εἶναι Κατάστασις. Καί προχωροῦμεν καί τό ὀνομάζομεν ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ.

Τώρα ἄς ποῦμεν ὅτι βρισκόμαστε σάν μιά Ἀπόλυτη Αὐτοεπίγνωσις μέσα σ' ἓναν μέρος τοῦ Ἄπειρου καί κατέχομεν ἓνα μέρος τοῦ Διαστήματος τόσον πού ἐκεῖ νά ὑπάρχουν πολλοὶ Γαλαξίαι. Φαντασθῆτε τί τεράστιον Χῶρον. Καί ὅμως τίποτε δέν ὑπάρχει, εἴμεθα στόν κόσμον τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕἶΝΑΙ, ὅχι τοῦ ὑπάρχειν. Καμμιά κίνησις, δόνησις, κραδασμός, σάν ἔκφρασις, ὡστόσο καί κίνησις καί κραδασμός, ΕἶΝΑΙ, ἐκεῖ.

Μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε τώρα, τί εἶναι κραδασμοδόνησις, κίνησις ἄνευ τινός κινουμένου; Τί εἶναι αὐτή ἡ κατάσταση; Πῶς ὀνομάζεται αὐτή ἡ κατάσταση; Ἡ κατάσταση ἀπὸ τήν ὀνομασίαν ὅλα ἔχουν γίνεαι, γιατί προηγεῖται αὐτή ἡ κατάσταση τοῦ ὅτι ἔχει γίνῃ μέσα εἰς τόν Χῶρον καί γίνεται καθημερινῶς. Σὺμπαντα γεννῶνται, παχυλὰ ὑλικά περνοῦν τήν ἡλικίαν των καί διαλύονται. Μὲ τόν ἴδιον τρόπον πού κύτταρα καί αἰμοσφαίρια γεννῶνται μέσα σὲ ὑλικόν σας σῶμα, ἐκτελοῦν τόν προορισμόν των καί διαλύονται.

Ποία εἶναι τώρα ἡ κατάσταση Χῶρος; Χρόνος δέν εἶναι κάτι τό νοητόν προτοῦ ὑπάρξῃ ἡ ἔκφρασις. Ὅμως Χῶρος, εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕἶΝΑΙ.

Προσέξτε τώρα τήν διαφοράν. Μερικοί φαντάζονται ότι ο Χρόνος είναι κάτι υπέρ-
τερον του Χώρου. Εξς λέγω ὄχι. Ὁ Χρόνος είναι ἀντιληπτή κατάστασις μέσα εἰς τόν παχυ-
λόν ὕλικόν κόσμον, εἰς τοὺς ψυχικούς κόσμους ὑπὸ ἄλλας ἐννοίας καὶ εἰς τοὺς Νοητικούς
κόσμους. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχει τὸ αἰώνιον παρὸν ποῦ συνταυτίζεται μὲ τόν Χῶρον τὸν Ἀπό-
λυτον.

Τί εἶναι τώρα ἡ κατάστασις μέσα εἰς τόν Χῶρον τήν ὁποίαν ὀνομάζομεν Πανσοφίαν,
καὶ ἀπ' αὐτὴν θὰ γεννηθῇ ἡ Παντοδυναμία καὶ ἡ Παναγαθότης; Εἴχαμεν ὁμιλήσει γι' αὐτέας·
τές τρεῖς καταστάσεις, τώρα θὰ πρέπη νὰ εἰσχωρήσωμεν πῶς βαθεῖα εἰς τέας ἐννοίας τῶν.

Ἐπάρχει μέρος τοῦ Ἀπειροῦ ποῦ νὰ μὴν εἶναι καὶ νὰ ὑπάρχη ἡ Πανσοφία τοῦ ΑΠΟ-
ΔΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ; Καὶ σάν ἔκφρασις τῆς ἡ Παντοδυναμίας καὶ ἡ Παναγαθότης; Ὅχι. Ἀλλὰ γιὰ
νὰ γίνῃ ἔκφρασις τῆς Πανσοφίας ἡ ὁποία εἶναι φύσις καὶ κατάστασις αὐτοῦ τοῦ ἴδιου τοῦ
ΑΠΟΔΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, θὰ ἀρχίσῃ ὁ κραδασμὸς ἀνευ τινὸς ἀκόμη κραδαινομένου ποῦ θὰ ὀνομάσωμεν
Νοῦ, Ἐπερουσία. Τώρα εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ πλησιάζομεν τόν Νοῦ Ἐπερουσία, πέραν τοῦ
Νοητοῦ κόσμου. Δέν ὑπάρχει μέρος τοῦ Ἀπειροῦ ποῦ νὰ μὴν εἶναι μέσα ὁ Νοῦς εἰς τήν
θείαν Πανσοφίαν, Παναγαθότητα καὶ ἔτοιμος νὰ ἔκφρασῃ τήν θείαν Πανσοφίαν σάν Παντοδύ-
ναμίαν.

Κυττάξετε στόν Οὐρανόν, κυττάξετε γύρω σας, ἐρευνηταί τῆς Ἀληθείας γιὰ νὰ
ἴητε αὐτὴν τήν Πανσοφίαν, Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα, σάν φῶς σάν ζωὴ μέσα στὴ
φαινόμενα τῆς ζωῆς, σάν Δημιουργία. Καὶ κάποτε ἀπὸ μιὰ κάποιαν ἄλλην θέσιν, πάλιν
ἐρευνηταί τῆς Ἀληθείας θὰ κυττάξετε ὑπὸ διαφορετικῆς ἐννοίας μέσα εἰς τοὺς κόσμους
τῶν τεσσάρων διαστάσεων καὶ πάλιν μελετηταί λέγω τῆς Ἀληθείας θὰ ἴητε αὐτὴν τήν θείαν
Παντοδυναμίαν, ἔκφρασιν τῆς θείας Πανσοφίας καὶ Παναγαθότητος. Τὸ ἴδιο θὰ ἐπαναληφθῇ
μέσα σὲ πῶς ἀπλετο φῶς, μέσα στοὺς Νοητικούς κόσμους καὶ μέσα στὸ Ἀνεξέπερο φῶς εἰς
τοὺς Νοητοὺς κόσμους.

Εἰσερχόμεθα τώρα εἰς τόν Χῶρον Κατάστασιν. Ἀσφαλῶς θὰ χρειασθῇ πολὺς διαλογι-
σμὸς κατ' ἀρχὴν εἰκονοπλαστικὴ καὶ μετὰ ἐννοιολοπλαστικὴ διὰ νὰ εἰσέλθετε ἀπὸ τὸ ἀντιλη-
πτό εἰς τὸ πραγματικόν, ἀλλὰ θαρσεῖτε. Ἀπὸ ἐρευνηταί τῆς Ἀληθείας θὰ μεταμορφωθῇτε
ἔσετε μέσα τῆς ἐκστάσεως σάν φῶς Πανσοφία καὶ θὰ γνωρίσετε τόν ἑαυτὸν σας θείαν Μονά-
δα καὶ Ψυχὴ Ἀυτοεπίγνωσιν, θὰ γνωρίσετε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἑσωτέρου ἑαυτοῦ σας ποῦ
ὡστόσον θέλω νὰ ἐπαναλάβω ὅτι εἶπα σὲ προηγούμενα μαθήματα δέν εἴσθε ὁ Νοῦς, τὸ δη-
μιουργημα τὸ τελειδίτατο, οὔτε καὶ ἡ ὕλη - ἐνέργεια εἰς διαφόρους καταστάσεις.

Σεῖς εἴσθε τὸ ΑΠΟΔΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἰς τήν πολλαπλότητά ΤΟΥ. Χρειάζεται ἀσφαλῶς πο-
λὺς διαλογισμὸς νὰ μεταφερθοῦμεν ἀπὸ τόν κόσμον τῶν τοποχρονικῶν φαινομένων εἰς τόν
κόσμον τῶν καταστάσεων.

"Ἐτώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".